

Igualtat
de gènere

FdSL Fundació
per a la docència
Sant Llàtzer

4t CONCURS LITERARI DE MICRORELATS

Títol : **L'eco del buit**

Autor : **Carlos Andrés Muñoz Gaviria**

El dia s'estirava com gat cansat i començava la coreografia: la cafetera xiulant, una motxilla perduda i la veu que deia "ja ho faré jo" abans que ningú respirés. La veu sostenia com un clau invisible. A la cuina el món cabia en engrunes i una llista amb lletra prima. El gran preguntava per l'escola. La petita buscava la jaqueta. Algú cosia botons, calmava febres i sortia corrents cap a una feina que també reclamava hores. Tornava amb el sol cansat a l'esquena i encara parava taula.

Aquella nit la pizza es refredava. Els fills dormien. La porta no s'obria. El mòbil esperant ansiós. A casa es va colar una olor aliè, com si la nit només es visqués fora.

Algú mirava el cel buscant mirall menys cruel. Recordava espatlles sempre obertes, però dins el pit hi tenia una cambra buida que no sabia habitar. Potser per això sovint tornava amb la foscor enganxada a la pell des de feia mesos.

Quan el cafè matinal ja era fred la porta es va obrir com un tall. Sense conversa: un xoc de paraules llançades com plats. La casa va escopir qui havia vetllat somnis i il·lusions.

Sense les claus ni jaqueta el carrer era un país sense idioma. Les veus conegudes van canviar de vorera. La família quedava a l'altra banda del mapa com una fotografia que no escalfa.

A la cuina, la jaqueta petita en una cadira, bandera d'un lloc que ja no existia. Les cases no cauen: aprenen a caminar de puntetes.

I, lluny, encara ressonava "ja ho faré jo" dins del cor, com si la frase pogués cosir un món que ja s'havia desfet.